

Как правилно да изградим обшивката на тавански помещения?

Когато изпълните обшивката на таванско помещение в съответствие със следните съвети, ще избегнете неприятни последици в бъдеще. Предимствата на правилно монтираната конструкция включват: висока топлоизолация, която намалява разходите за отопление през зимата и разходите за охлаждане през лятото, по-добра звукоизолация от външни шумове, пожарна безопасност, висока естетика на обшивката (без пукнатини).

По-долу представяме етапите на изграждане на таванско помещение под формата на описани етапи на монтажа и анимация, показваща как това да се извърши правилно.

1. Определяне на линията на конструкцията на таванското помещение

Първата дейност е да се определи линията **на конструкцията на таванското помещение**. Това може да стане с помощта на лазерен нивелир. Отбелязваме позицията на обшивката върху фронтоната и стената на таванското помещение.

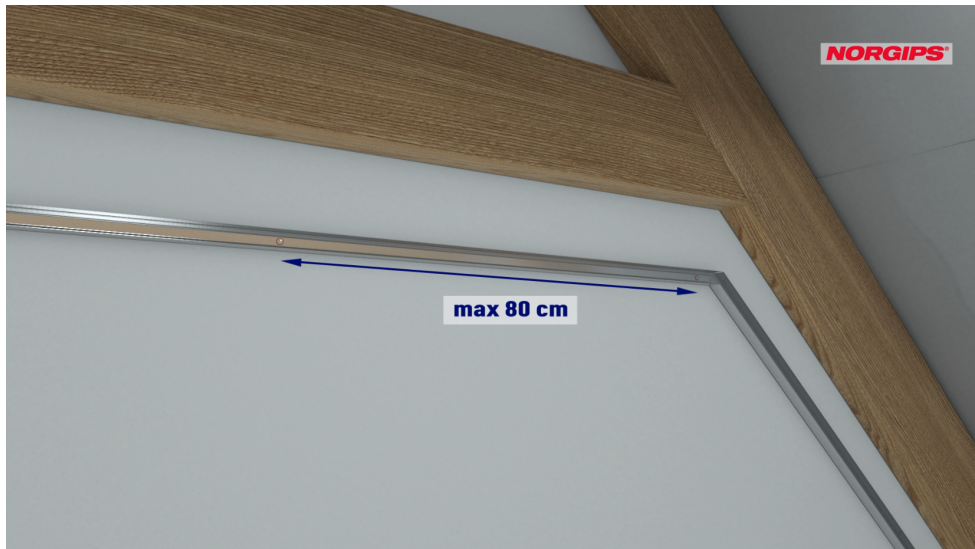
2. Залепваме уплътнителна лента под профилите UD 30.

Под профилите UD 30 се залепва уплътнителна лента, която значително подобрява звукоизолацията на обшивката.

3. Монтаж на профили UD 30.

Поставяме профилите на желаното място и ги закрепваме към стените с дюбели или винтове, разположени на разстояние 80 cm един от друг.

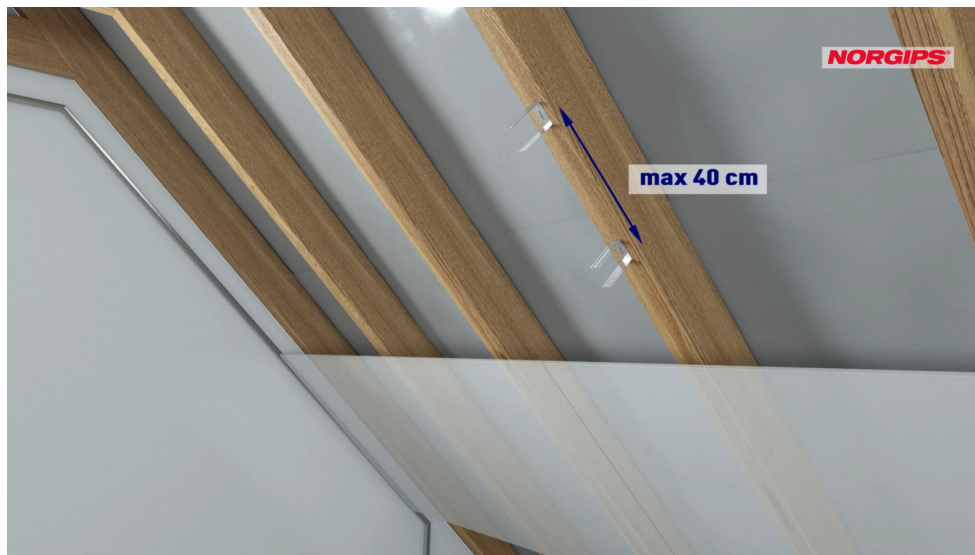
4. Определяне на мястото за монтиране на окачвачи тип ES или плоски тип L - гипсокартонените плоскости се монтират успоредно на гредите.

След това върху гредите и яките маркираме местата за монтаж на окачвачите тип ES или плоските окачвачи тип L. Максималното разстояние между окачвачите не трябва да надвишава 50 cm, ако възнамеряваме да монтираме плоскостите перпендикулярно на конструкцията от CD 60 профили.

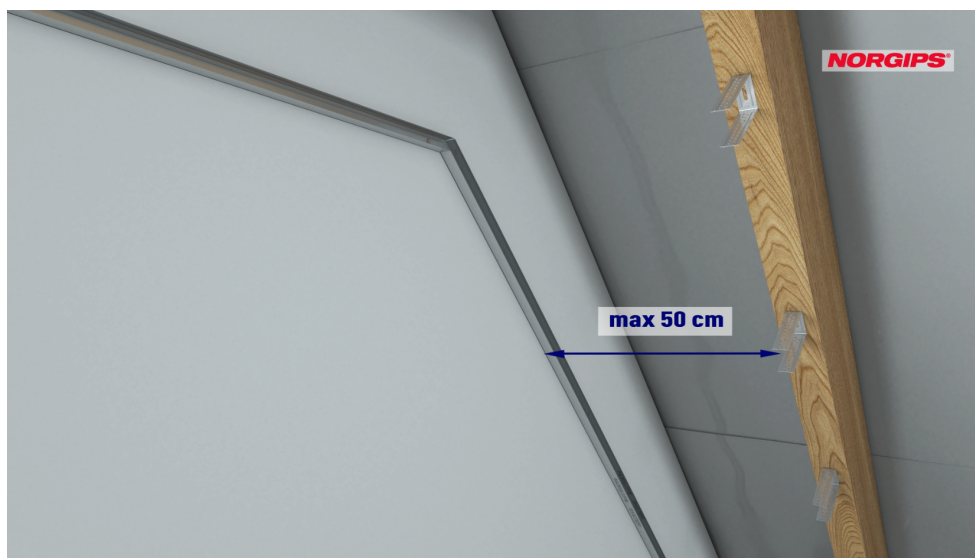
5. Определяне на мястото за монтиране на окачвачи тип ES или плоски тип L - гипсокартонените плоскости се монтират перпендикулярно на гредите.

Когато гипсокартонените плоскости се монтират успоредно, това разстояние не трябва да надвишава 40 cm.

6. Определяне на мястото за монтиране на окачвачи тип ES или плоски тип L

Крайните окачвачи могат да бъдат отдалечени от стените на максимум 50 cm от стените.

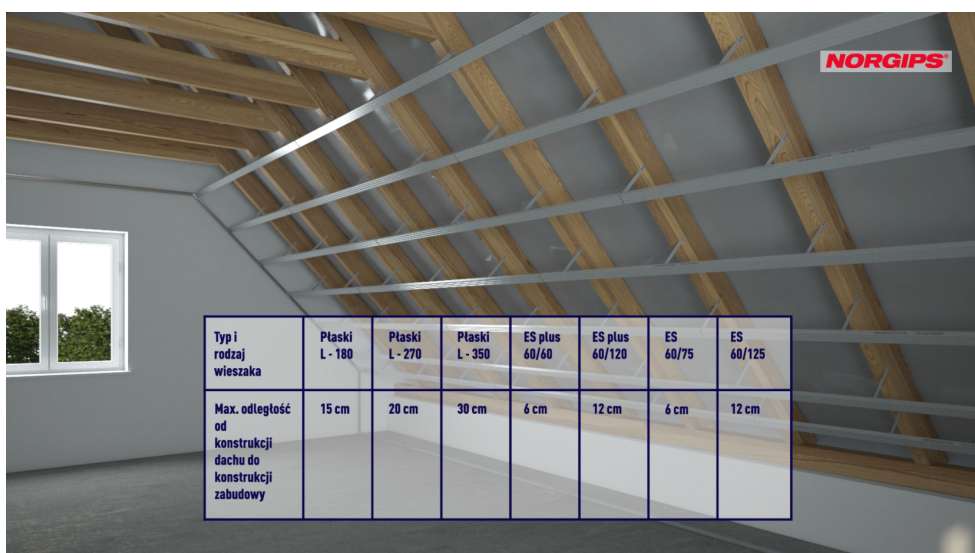

7. Правила за избор на окачвачите

Видът и типът на окачвачите, които трябва да се използват, зависи от височината, на която трябва да се понижи таванското помещение спрямо покривната конструкция.

В таблицата по-долу са посочени максималните разстояния, на които конструкцията на таванското помещение може да се отдалечи от покривната конструкция с помощта на конкретните окачвачи.

Тип и вид на окачвача	Плосък L - 180	Плосък L - 270	Плосък L - 350	ES plus 60/60	ES plus 60/120	ES 60/75	ES 60/125
Макс. Разстояние от покривната конструкция до конструкцията на таванското помещение	15 cm	20 cm	30 cm	6 cm	120 cm	6 cm	12 cm

8. Монтаж на окачвачите тип ES или ES plus

На определените места завинтваме окачвачите ES или окачвачите ES Plus отпред на гредите с помощта на два винта за дърво мин. ϕ 3,5 mm x 35 mm. Дължината на рамото на окачвача варира от 60 до 125 mm.

9. Монтаж на окачвачи тип L (гъба)

Когато монтажът се реализира с плоски окачвачи тип L, т.нар. окачвачи тип "гъба", те се завинтват на определените места от страни на гредите с два винта за дърво с размери мин. ϕ 3,5 mm x 35 mm. Тези окачвачи трябва да бъдат завинтени точно в съответствие с маркираната монтажна равнина. С помощта на плоски окачвачи L-350 можем да снижим конструкцията до 30 cm и да я запълним с допълнителен слой изолационен материал.

10. Монтаж на минерална вата

Топлоизолацията полагаме между елементите на покривната конструкция и в пространството между покривната конструкция и бъдещата конструкция на таванското помещение. Слоестото полагане на топлоизолацията увеличава топлоизолацията на покрива и значително намалява загубите на топлина чрез топлинните мостове, образувани върху гредите и другите елементи на дървената конструкция.

11. Монтаж на профилите CD 60 към окачвачите ES

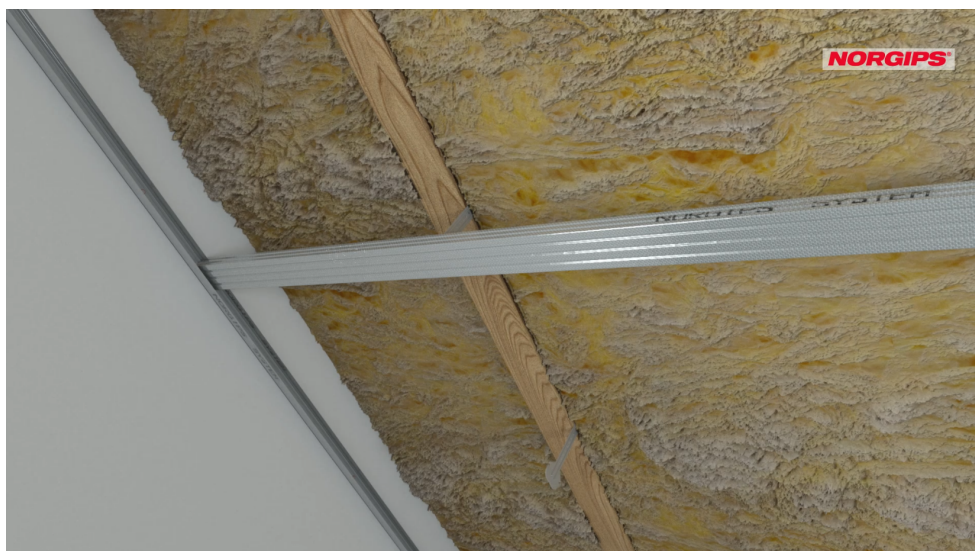
Конструкцията се изработва от профили CD 60. Ако се използват окачвачи ES, профилите CD 60 се поставят между раменете на окачвача и се вкарват в профилите UD 30.

След като профилите са нивелирани, те се свързват към рамената на окачвачите с помощта на самопробивни винтове за ламарина с размери ϕ 3,5 mm x 9,5 mm. Завинтваме ги по 2 бр. от всяка страна на съединението. В нашата конструкция ще завинтваме гипсокартонените плоскости перпендикулярно на профилите, поради което разстоянието между профилите CD 60 няма да надвишава 50 cm.

12. Монтаж на профили CD 60 към окачвачи тип L

Ако се използват плоски окачвачи тип L, наричани „гъби“, профилите CD 60 се поставят между раменете на окачвача и се вкарват в профилите UD 30.

13. Удължаване на профили CD 60

Профилите CD 60 могат да се удължават с помощта на надлъжни съединители. Вкарайте надлъжния съединител в краищата на съединяваните профили, а след това ги свържете с помощта на самопробивни винтове за ламарина ϕ 3,5 mm x 9,5 mm. Завинтваме ги по 2 бр. от всяка страна на съединяваните профили. Ако се удължават профили в съседни редове, тогава точките на съединяване трябва да са отместени една от друга с мин. 100 cm.

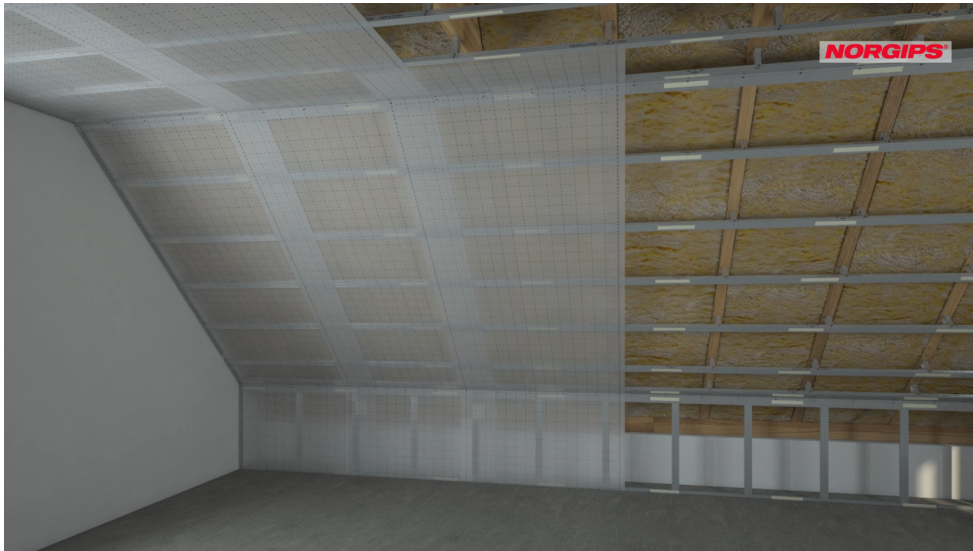
14. Montaż profilu Flex

В точката, където равнината на скосяването на конструкцията се среща с хоризонталната равнина, крайните профили се поставят един до друг. Тук се монтира профилът Flex, който втвърдява това съединение и предотвратява появата на пукнатини в контакта между двете повърхности. Монтажно поставяме профила с помощта на самопробивни винтове за ламарина с размери ϕ 3,5 mm x 9,5 mm, а след това ги завинтваме в момента на монтажа на плоскостта.

15. Монтаж на пароизолационно фолио

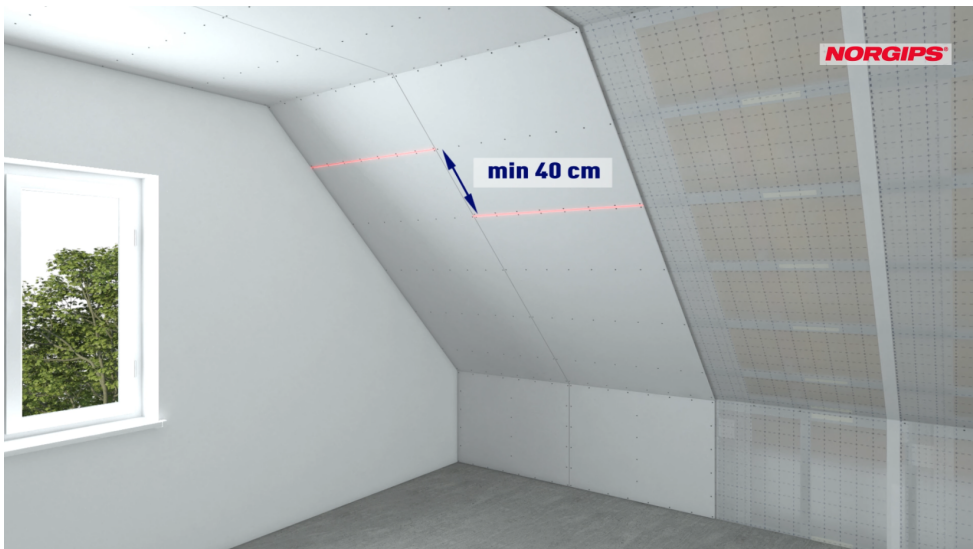
След нивелиране на конструкцията полагаме пароизолацията, като фолиото се залепва към профилите с помощта на двустранно лепяща лента. Съединенията на фолиото се уплътнява със съответните ленти.

16. Монтаж на гипсокартонени плоскости - подреждане на плоскостите

Изрязваме гипсокартонените плоскости до точния размер. Минималната дебелина на плоскостите, монтирани в таванското помещение, е 12,5 mm. Плоскостите се завинтват перпендикулярно на профилите, така че по-късите им краища да опират в профилите. Те могат да се завинтват само към профилите CD 60 и профилите Flex.

Плоскостите в съседната ивица трябва да се монтират така, че съединенията между късите краища да са изместени с мин. 40 cm.

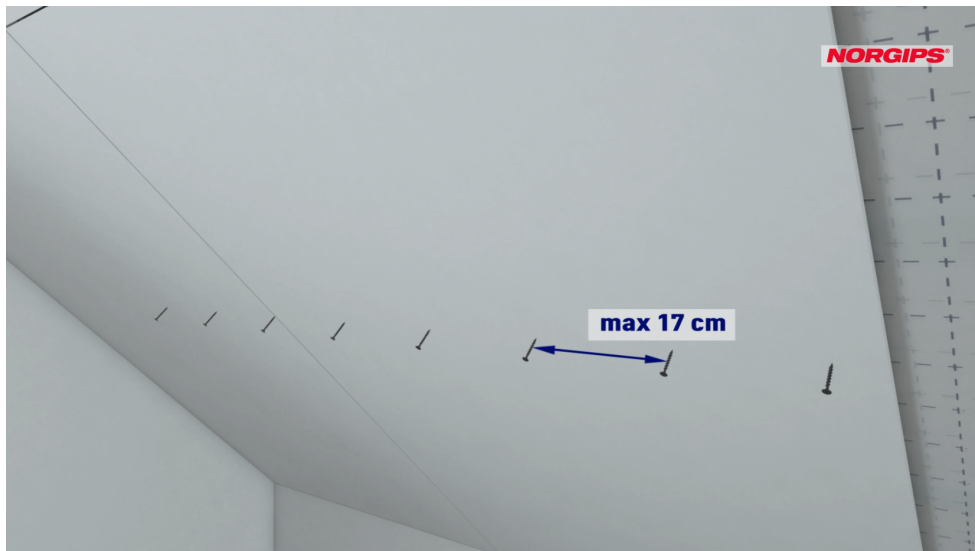
17. Монтаж на гипсокартонени плоскости - скосяване на по-късите ръбове на плоскостите

Късите ръбове на допиращите се гипсокартонени плоскости трябва да бъдат скосени под ъгъл от около 45° на 2/3 от дебелината на плоскостта.

18. Монтаж на гипсокартонени плоскости - разстояния и видове винтове за ламарина

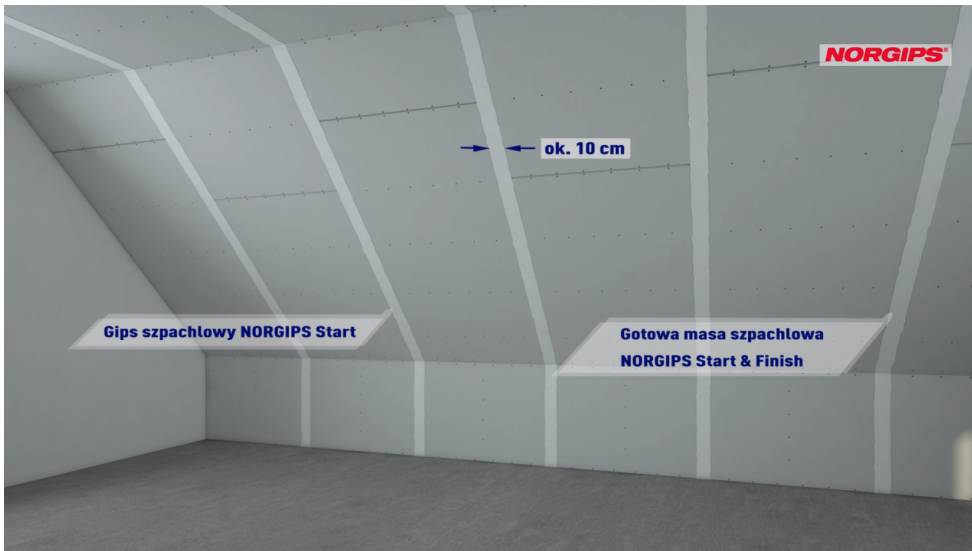
Максималното отстояние между винтовете за ламарина не трябва да надвишава 17 cm, а дължината им трябва да е с 10 mm по-голяма от общата дебелина на завинтованите плоскости. За гипсокартонени плоскости с дебелина 12,5 mm използваме винтове за ламарина ϕ 3,5 mm x 25 mm.

19. Шпакловка на плоски фуги от гипсокартон Q1 ниво - нанасяне на конструктивна шпакловъчва смес

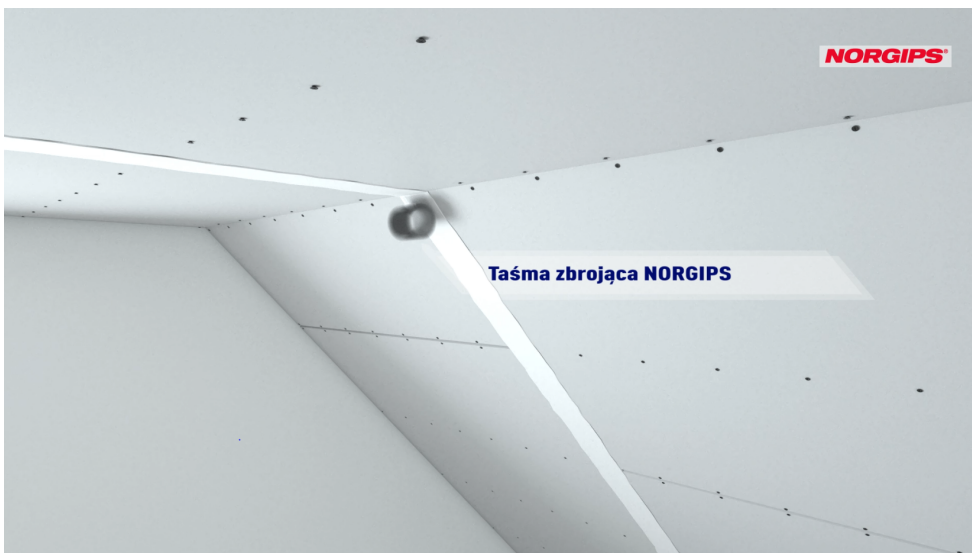
На ъединенията на плоскостите полагаме конструктивна шпакловъчна смес Norgips на ширина около 10 cm. След изсъхване, отново шпакловаме фугите и местата на завинтване на плоскостите с винтове за ламарина.

След това нанасяме последен слой финашна шпакловка Norgips върху фугите на плоскостите с ширина около 20-25 cm и върху местата на завинтване. След изсъхване шлифоваме излишната шпакловка, за да получим равномерна и гладка повърхност.

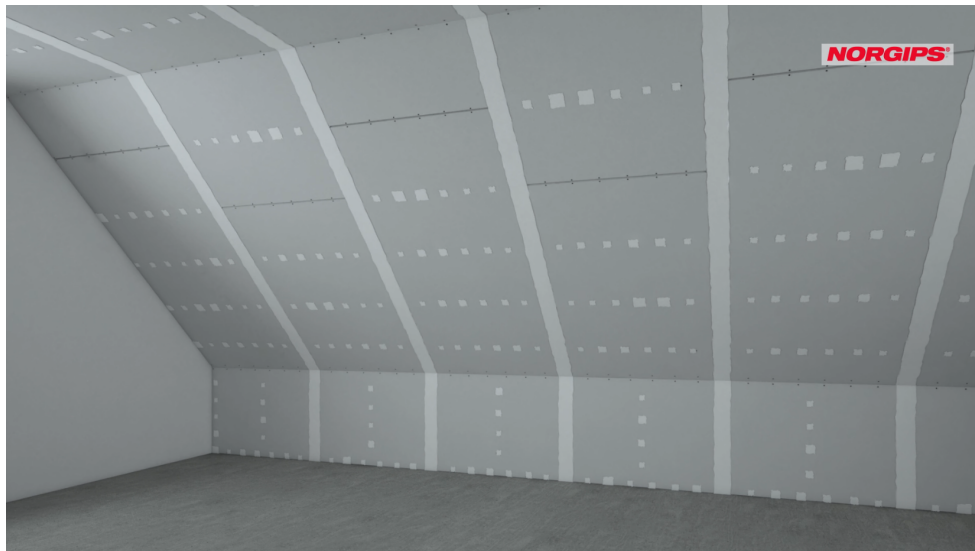
20. Шпакловане на ниво Q1 на плоските фуги на гипсокартонените плоскости - вграждане на армираща лента

След това се вгражда армиращата лента от хартия или фибростъкло.

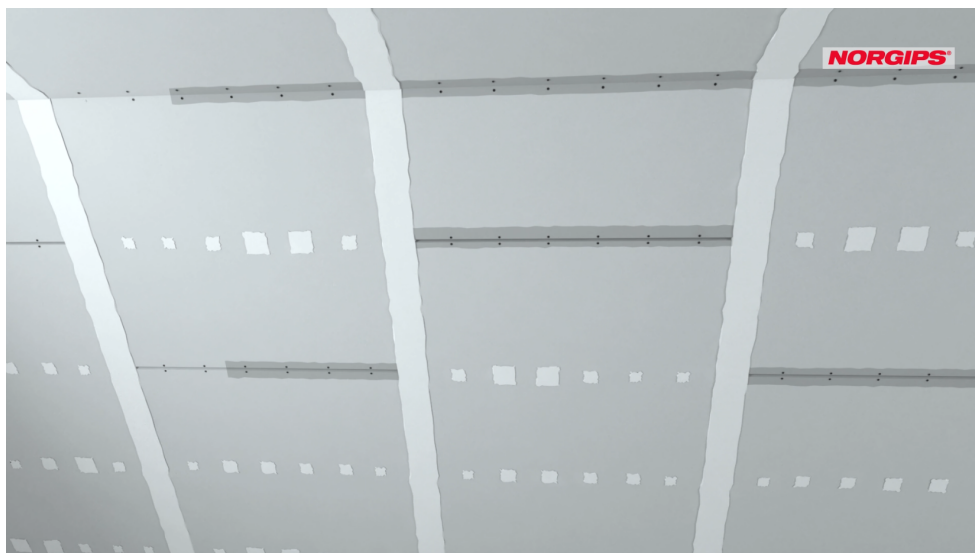
21. Шпакловка на плоските съединения на гипсокартонени плоскости на ниво Q1 - нанасяме втори слой с конструктивна шпакловъчна смес и шпакловаме местата на завинтване.

След изсъхване, отново шпакловаме фугите и местата на завинтване на плоскостите с винтове за ламарина.

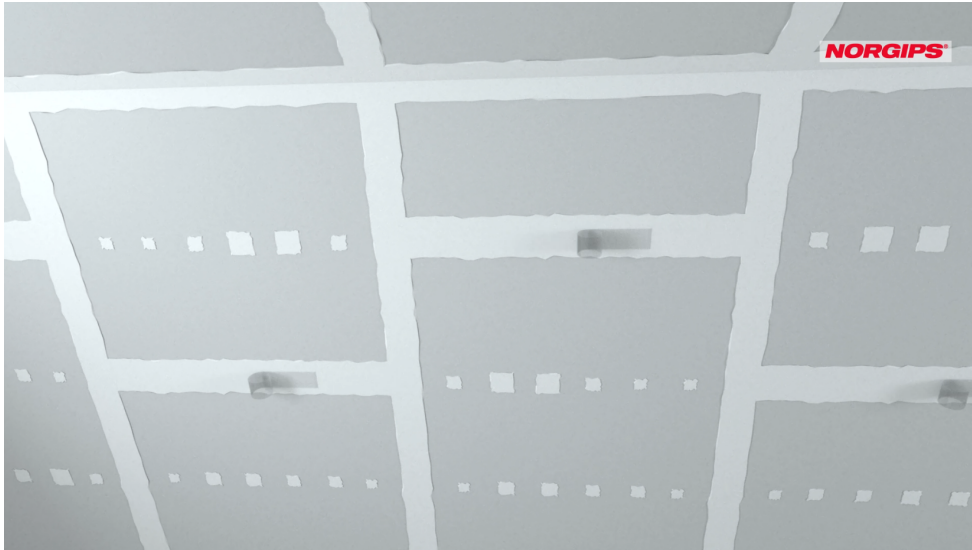
22. Шпакловане на ниво Q1 на скосените съединения на гипсокартонените плоскости - грундиране

Скосените съединения се навлажняват с вода и се запълват с конструктивна шпакловъчна смес Norgips.

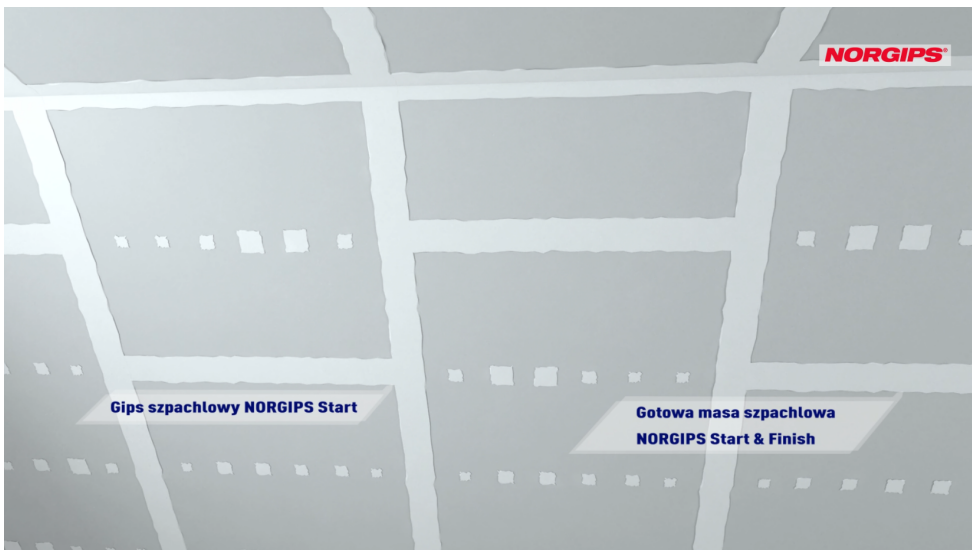
23. Шпакловане на ниво Q1 на скосените съединения на гипсокартонени плоскости - нанасяне на втори слой конструктивна шпакловъчна смес и вграждане на армираща лента

След изсъхване, нанасяме още един слой от шпакловката, а след това вграждаме хартиена или стъклофибърна лента.

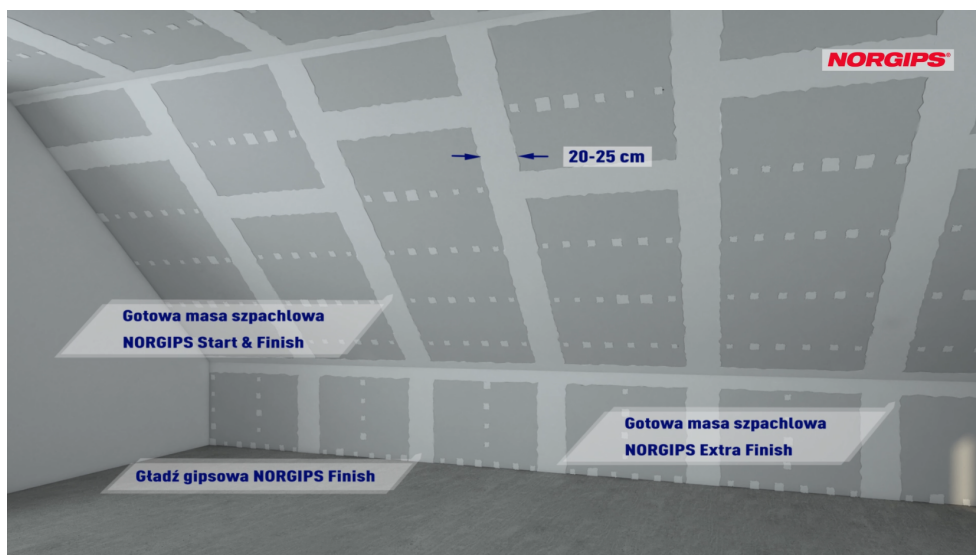
24. Шпакловка на ниво Q1 на скосени съединения на гипсокартонени плоскости - нанасяне на конструктивна шпакловъчна смес

По този начин получаваме конструктивен слой шпакловка, определена като ниво на шпакловка Q1.

25. Шпакловка на ниво Q2 на съединенията на гипсокартонени плоскости - нанасяме втори слой с финашна шпакловъчва смес и шпакловаме местата на завинтване.

Това ниво, наречено Q2, се определя като стандартно, тъй като отговаря на най-често срещаните естетически изисквания за повърхности, изпълнявани с гипсокартонени плоскости.

26. Шпакловка на ниво Q3 на повърхността на гипсокартонени плоскости - нанасяме на цялата повърхност тънък слой финашна шпакловъчва смес

За да се получи напълно равномерна повърхност, върху цялата повърхност на плоскостите се нанася тънък слой финашна шпакловъчна смес Norgips. След изсъхване повърхността се шлайфа, за да получите равномерна и гладка повърхност. Това ниво на шпакловка се нарича Q3.

27. Краен ефект

С помощта на технологията Norgips можем лесно и бързо да изградим обшивки на тавански помещения, чиито гладки и естетични повърхности притежават висока звукоизолация и осигуряват пожарна безопасност.

